

La tribuna

La gent gran, una peça clau en el benestar

Hem de fer de l'envelliment una experiència positiva, el resultat de la qual sigui una vida més llarga

JAUME
Bartumeu

Ahir dimarts vaig tenir el privilegi de seure, convidat, a la taula de padrins i padrines de la parròquia on vaig néixer i en la qual visc i treballo: Andorra la Vella.

La sala del Complex Esportiu i Sociocultural d'Encamp va acollir un any més la Festa Magna, la reunió anual dels padrins i padrines de tot Andorra.

És tota una experiència poder compartir taula i estovalles amb persones que han contribuït fermament –i sovint amb gran discreció– al creixement i l'engrandiment de la societat i l'economia d'Andorra.

L'agraïment que els hi devem no pot aturar-se en la Festa Magna sinó que, malgrat la crisi, hem de saber mantenir el benestar social de la gent gran. Necessitem una política ben definida, ordenada, efectiva i més preventiva. Una política que escolti les necessitats dels col·lectius,

prioritzant els serveis de proximitat.

L'envelliment ha de ser una experiència positiva, el resultat de la qual sigui una vida més llarga. Una vida que vagi acompanyada d'oportunitats contínues d'autonomia, salut, activitat i protecció.

ACTES com el d'ahir han de servir per a reconèixer i promoure les aportacions de la gent gran en el desenvolupament social i, també, per projectar una imatge positiva.

Tanmateix la crisi econòmica i les polítiques d'austeritat exagerada en la despesa pública no ens han de fer perdre de vista la necessitat de donar resposta a les persones grans amb necessitats específiques derivades de la pobresa o la precarietat. Es tracta també de prevenir la soledat o l'aïllament social mitjançant la xarxa d'atenció primària i l'atenció domiciliària.

Pel que fa a les prestacions econòmiques hem de vetllar perquè les retallades del govern de DA no arribin a l'ajuda a la gent gran.

També hauríem de pensar a donar el suport necessari a les persones en situació de dependència.

Per això caldria avançar en el Pla

ÀLEX LARA

Es tracta també de prevenir la soledat o l'aïllament social mitjançant la xarxa d'atenció primària i l'atenció domiciliària

integral d'atenció a la dependència i l'atenció domiciliària.

Alhora s'han de reforçar les possibilitats d'accés als magnífics serveis de teleassistència de la Creu Roja Andorrana i acompanyar als centres de dia i residències a les persones grans que ho necessitin.

Del que es tracta, en definitiva, és de promoure polítiques d'envelliment actiu, per afavorir una vida independent.

L'opinió pública s'alimenta sovint de símbols i molts d'aquests símbols es reflecteixen en paraules. Però moltes paraules són ambigües,

és a dir, que es poden emprar amb diversos significats, a vegades contradictoris.

Això passa sovint en política. ¿Què vol dir, per exemple, «preservar» l'Estat del benestar: enfortir-lo o retallar-lo?

Precisament per fugir de l'ambigüitat parlava en encetar aquesta tribuna que hem de saber mantenir l'Estat del benestar.

L'hem de mantenir salvant els serveis públics bàsics. I el suport a la gent gran n'és un, fonamental.

EL TANCAMENT de desenes d'empreses, el considerable i preocupant augment del nombre de desocupats i el constant deteriorament dels comptes públics són els efectes més evidents i significatius d'una crisi del sistema que enfonsa les seves arrels en l'economia especulativa dels darrers trenta anys.

Però tot i encarar la situació no podem oblidar ni menystenir el deure de solidaritat que tenim amb la gent gran. Un deure que hem de respectar. ≡

President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata